

METODOLOGIA ȘI STANDARDELE ELABORĂRII ȘI EVALUĂRII TEZEI DE DOCTORAT

Anexă la Regulamentul de funcționare al Școlii Doctorale Religie, Cultura, Societate

Prezentele norme au fost elaborate în conformitate cu legislația în vigoare în domeniul studiilor doctorale, cu Regulamentul Studiilor Doctorale al Universității Babeș-Bolyai și al Școlii Doctorale Religie, Cultura, Societate, și ținând seama de reglementările unor universități din străinătate și alte resurse menționate la finalul documentului.

I. PRINCIPII GENERALE

- a) Cercetarea doctorală constituie un proces intensiv de documentare, studiu și reflexie ce vizează elaborarea unei teze de doctorat. Teza sau disertația de doctorat este o lucrare științifică elaborată în urma cercetării aprofundate a tematicii alese, conform exigențelor cercetării științifice și reprezintă o condiție legală pentru obținerea titlului de doctor. Aceasta demonstrează competențele profesionale ale studentului-doctorand și aduce un aport original la cunoașterea domeniului de cercetare, la înțelegerea tematicii investigate. Teza generează și transmite cunoștințe și perspective noi.
- b) Cercetarea doctorală și elaborarea tezei de doctorat impune respectarea exigențelor cercetării științifice, a unor principii fundamentale. Studentul-doctorand trebuie să dea dovadă de profesionalism, seriozitate și corectitudine. Cercetarea și redactarea tezei impune analiza subiectului cu discernământ, spirit critic, obiectivitate, imparțialitate și independență.
- c) Elaborarea tezei de doctorat implică stabilirea clară a temei de cercetare și a ipotezei centrale a tezei, analiza aprofundată a tematicii abordate, a surselor și a literaturii de specialitate, expunerea stadiului cunoștințelor din domeniu, elaborarea unei contribuții personale originale prin aplicarea metodologiei specifice domeniului de cercetare, verificarea ipotezei de lucru și dezvoltarea coerentă a argumentelor, ducând în mod logic la stabilirea unor concluzii concrete.
- d) Redactarea tezei impune respectul pentru munca cercetătorilor care au contribuit la aprofundarea domeniului respectiv, recunoașterea contribuției acestora, prin respectarea strictă a normelor etice privind cercetarea științifică, a reglementărilor privind atribuirea ideilor și citarea surselor folosite.
- e) Tematica cercetată trebuie abordată obiectiv, iar punctul propriu de vedere trebuie susținut cu argumente logice și științifice. Nu este acceptabilă recurgerea la remarci ofensatoare la adresa altor convingeri religioase sau filosofice, a altor confesiuni, religii, persoane sau grupuri etnice sau sociale. Obiectivitatea și caracterul științific impun de asemenea evitarea stilului poetic, narativ, omiletic sau apologetic.

II. METODOLOGIA ȘI STANDARDELE ELABORĂRII TEZEI DE DOCTORAT

1. Stabilirea temei de cercetare și delimitarea cadrului de referință

- a) Pentru a fi relevantă teza de doctorat trebuie să fie axată pe o temă de cercetare specifică, clar definită și bine delimitată, să pornească de la o ipoteză clar formulată pe care autorul o va verifica și

o va argumenta în cursul cercetării. Definirea temei va determina în mare măsură metodologia aleasă, organizarea cercetării, și va permite utilizarea selectivă a literaturii de specialitate.

b) Tema va fi stabilită împreună cu conducătorul de doctorat, ținând seama atât de interesul studentului-doctorand cât și de expertiza conducătorului de doctorat. Având în vedere că structura actuală a studiilor doctorale implică prezentarea proiectului de cercetare la sfârșitul primului an de studii, definirea precisă a temei de cercetare va avea loc cel târziu în cursul finalizării proiectului de cercetare, dar este de preferat ca aceasta să fie stabilită cât mai devreme în cursul primului an.

c) Tema tezei trebuie situată în contextul mai larg al cercetării subiectului. Acest cadru de referință include literatura de specialitate din domeniu. Este esențială conturarea și precizarea elementului inovativ al tezei în comparație cu contribuțiile anterioare relevante pentru tema propusă.

d) Definirea clară și exactă a temei de cercetare este o etapă decisivă și constituie condiția esențială pentru finalizarea studiilor doctorale, pentru elaborarea unei teze care aprofundează subiectul propus și aduce o contribuție proprie la cunoașterea domeniului respectiv.

În acest sens, se vor evita temele vaste, cu caracter general, imposibil de tratat în detaliu, care au constituit subiectul mai multor disertații și monografii. Nu se vor alege teme de genul Omul (sau familia) în Biblie (sau Vechiul/Noul Testament), Dogma Sfintei Treimi în învățătura Părinților Bisericii (a Părinților răsăriteni/apuseni), Reforma în Transilvania, Clerul în Biserica X din Transilvania. Se recomandă în schimb subiecte clar delimitate cronologic și tematic. Se pot aplica perspective interdisciplinare sau se pot propune abordări ce conferă subiectului tratat un grad ridicat de actualitate (perspective interculturale, ecumenice, etice, liturgice, practice, interreligioase, sociologice, politice, psihologice).

e) Nu se vor alege teme care au fost deja tratate într-o teză de doctorat în țară sau în străinătate în ultimii 10 ani.

2. Documentarea, selectarea și studiul literaturii de specialitate

a) Teza de doctorat are la bază o listă comprehensivă de surse și lucrări de specialitate. Stabilirea bibliografiei se face într-o primă etapă cu ajutorul conducătorului de doctorat, care indică un număr de titluri esențiale și resurse de căutare. Studentul-doctorand elaborează bibliografia prin consultarea lucrărilor fundamentale din domeniu, indicate de conducătorul de doctorat și a bibliografiilor publicate de anumite reviste sau serii. Un ajutor important îl oferă bazele de date electronice care permit căutarea și descărcarea de studii pe baza termenilor cheie (Web of Science, ATLA, EBSCO, JSTORetc.).

b) Literatura include surse primare, ediții critice de texte, documente și izvoare, monografii, studii de specialitate din reviste și volume colective care abordează aspecte particulare ale tematicii.

c) În principiu orice teză trebuie să folosească surse primare. În cazul tezelor de doctorat pe teme biblice autorul va lucra pe textul biblic original, citat pe baza edițiilor critice (BHS, LXX Rahlfs, NA ed. 28, GNT-UBS5), acordând atenție inclusiv variantelor textuale. Este inadmisibilă o teză biblică care se bazează pe traduceri. Tezele de teologie patristică trebuie să pornească de la edițiile critice ale textului original, din colecțiile Corpus Christianorum Series Graeca / Latina, Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum, Sources Chrétiennes, sau în absența unor ediții critice, Patrologia graeca / latina. O teză care discută opera unor teologi medievali, a reformatoarelor sau a

teologilor moderni trebuie să se bazeze pe cunoașterea aprofundată a lucrărilor acestora în limba originală (ex. Thomas de Aquino, Opera Omnia, Ed. Leonina, online Corpus Thomisticum, ed. E. Alarcon, pentru reformatori Luther, Werke, Weimahrer Ausgabe, Corpus Reformationum). Tezele pe teme de istorie a bisericii folosesc documente de arhivă, surse documentare publicate sau inedite. Textele dogmatice și textele conciliilor trebuie citate pe baza edițiilor recunoscute (e.g. Denzinger-Hünemann, Mansi, Acta et documenta Concilio Oecumenico Vaticano II Apparando, etc.). Orice teză trebuie să se bazeze pe scrierile teologilor discutați, nu doar pe referiri la opiniile acestora în surse secundare. d) Sursele secundare trebuie să includă cele mai importante monografii, studii de specialitate din reviste recunoscute și din volume colective. (Se vor evita revistele de calitate îndoielnică.) Utilizarea literaturii recente, mai ales a studiilor de specialitate din reviste conferă o valoare adăugată deoarece demonstrează familiaritatea cu stadiul curent al cercetării și cu diversele aspecte particulare ale temei. De obicei este necesară folosirea materialului auxiliar (lexicoane, enciclopedii). Pot fi folosite de asemenea resursele electronice (software) ca programele biblice, care cuprind un număr mare de resurse (BibleWorks for Windows, Logos).

e) Este absolut necesară cunoașterea și utilizarea literaturii de specialitate internațională. Nu se pot scrie teze cu un element inovator fără cunoașterea cercetării internaționale din domeniu. Cu excepția temelor legate strict de teme locale de istorie a bisericilor din România, literatura internațională trebuie să constituie cel puțin 70% din bibliografie.

f) Literatura trebuie să cuprindă sursele primare și lucrările fundamentale din domeniu indiferent de data publicării acestora. Literatura secundară trebuie să fie recentă, de preferință publicată în ultimii 10 ani.

g) În cazul utilizării de resurse provenite de pe internet trebuie făcută distincția între resurse electronice recunoscute, accesibile online (studii, reviste și volume științifice publicate online, baze de date epigrafice, patristice, teologice), pe de o parte, și diverse alte articole cu caracter informativ (Wikipedia, OrthodoxWiki, etc.), postări sau bloguri, pe de altă parte. Folosirea primei categorii de resurse este perfect legitimă și utilă. Cea de-a doua categorie de resurse de pe internet nu are caracter științific, prin urmare nu este acceptabilă într-o teză de doctorat.

h) Pe tot parcursul lecturii literatura va fi utilizată cu discernământ, urmărind permanent dacă aceasta este relevantă în mod direct pentru tema cercetată, pentru a evita devieri spre alte teme și lărgirea inutilă a cercetării.

3. Elaborarea tezei de doctorat

Structura și conținutul tezei de doctorat

a) Teza de doctorat cuprinde în mod obligatoriu coperta, pagina de titlu, cuprinsul, lista abrevierilor, teza propriu-zisă, bibliografia, rezumatul tezei de doctorat și lista lucrărilor științifice elaborate de doctorand. Opțional se poate include o prefață în care sunt exprimate mulțumiri celor care au susținut studentul-doctorand în scrierea tezei (conducătorul de doctorat, alți cercetători). La sfârșitul tezei pot fi incluse un număr de anexe.

Coperta tezei de doctorat trebuie să cuprindă următoarele informații: denumirea instituției de învățământ organizatoare de studii universitare de doctorat, titlul tezei de doctorat, autorul tezei, conducătorul științific, anul.

Pagina de titlu conține informațiile de pe copertă, completate cu titlul tezei în limba elaborării acesteia și în limba română. Se recomandă menționarea componenței comisiei de doctorat și data susținerii publice a tezei.

Cuprinsul va fi generat automat și va cuprinde toate capitolele și subcapitolele, urmate de numărul paginii de început.

Lista abrevierilor folosite în teză trebuie să respecte standardele domeniului tezei. În anexă se regăsesc abrevierile standard ale celor mai importante reviste, lexicoane, serii și colecții din domeniul teologiei.

b) Structura tezei de doctorat include în mod obișnuit introducerea, un capitol care prezintă stadiul actual al cunoașterii, două sau trei capitole în care studentul-doctorand își expune propria contribuție și viziune asupra temei disertației, și un capitol final dedicat rezumatului rezultatelor și formulării concluziilor. Capitolele trebuie să fie structurate cât mai echilibrat, fără capitole disproporționat de lungi sau scurte. Capitolele sunt de obicei divizate în subcapitole, pentru mai multă claritate, dar se va evita fragmentarea excesivă a textului.

Introducerea prezintă tema de cercetare, motivația alegerii acesteia, relevanța sa științifică, importanța subiectului pentru cunoașterea domeniului respectiv și actualitatea sa. Sunt enunțate ipoteza centrală a investigației și argumentele dezvoltate pe parcursul tezei. Sunt precizate perspectivele și metodele aplicate în cercetare și eventuala abordare interdisciplinară. Este utilă clarificarea principalelor concepte folosite în teza de doctorat. În final este prezentată pe scurt structura tezei. Deși introducerea constituie primul capitol, de obicei ea este finalizată după scrierea părții centrale a tezei. Introducerea nu este numerotată.

Capitolul unu discută stadiul actual al cercetării (status quaestionis). Acest capitol nu implică analiza detaliată a întregii literaturi din domeniu, ci prezentarea celor mai relevante lucrări (monografiile și studii) pentru subiectul tezei. Analiza acestora dovedește însușirea cunoștințelor existente în domeniu, ca punct de plecare pentru propria cercetare, și pregătirea studentului-doctorand. În același timp trecerea în revistă a acestor contribuții permite definirea poziției personale în comparație cu cea a cercetătorilor care au lucrat pe tema respectivă și precizarea perspectivei și contribuției proprii.

Capitolele următoare constituie partea principală a tezei, în care studentul-doctorand își expune propria cercetare. Aceste capitole dezvoltă argumentul tezei în mod coerent și la obiect. Se vor evita devierile spre subiecte conexe. Aceste capitole demonstrează abilitățile analitice și sintetice ale studentului-doctorand, discernământul în evaluarea surselor, capacitatea de a formula propriile raționamente și puncte de vedere privind tema de cercetare. Autorul va sublinia în mod explicit contribuțiile personale la cercetarea temei tezei de doctorat. Resursele de orice natură utilizate, ideile provenite din studiul literaturii trebuie atribuite în mod clar autorilor în notele de subsol, indiferent de sursa de proveniență (publicații clasice sau internet). Preluarea literală a unor pasaje trebuie indicată în mod clar, prin folosirea ghilimelelor sau prin formatarea paragrafului pentru a indica un citat. Trebuie evitată construirea unor părți extinse ale tezei pe unul sau doi autori. Studentul-doctorand trebuie să demonstreze capacitatea de a utiliza idei din diverse surse și diverse perspective, pe care le integrează în propria viziune și în propriul discurs. Parafrizarea extensivă a unui singur

autor (chiar dacă este atribuită autorului de la care ideile sunt preluate) dovedește imaturitatea studentului-doctorand, inabilitatea de a-și expune propriul punct de vedere.

Finalul fiecărui capitol sintetizează pe scurt rezultatele la care s-a ajuns și introduce capitolul următor. În ce privește abordarea temei și stilul, teza de doctorat în teologie nu trebuie confundată cu o predică, o mărturisire de credință, o meditație sau cu apologia unei învățături dogmatice. Discursul trebuie să fie sobru, detașat și argumentat, fără tente lirice sau polemice.

Ultimul capitol cuprinde concluziile tezei de doctorat. Autorul reamintește pe scurt ipoteza de la care a pornit cercetarea, schițează drumul parcurs și modul în care a fost construit propriul argument, după care formulează concluziile tezei și semnificația acestora pentru cunoașterea domeniului de cercetare. Concluziile trebuie să evidențieze punctul de vedere propriu și elementul de originalitate al lucrării. Trebuie evitată atât repetarea detaliată a celor deja expuse cât și enumerarea laconică a concluziilor. Nu se vor include argumente, puncte de vedere și citate noi.

c) În cursul elaborării tezei studentul-doctorand se va consulta permanent cu conducătorul de doctorat, va elabora referatele conform planului individual al studiilor doctorale, și va trimite drafturi ale capitolelor pe măsură ce progresează, pentru a beneficia de îndrumare și pentru a evita ca scrierea tezei să evolueze în direcții nedorite.

d) Rezumatul tezei de doctorat va fi elaborat în limba română și într-o limbă de circulație internațională. Va avea același format ca teza de doctorat și va include o pagină- titlu cu datele menționate la pagina-titlu a disertației la care se adaugă subtitlul Rezumat (în limba rezumatului), tema cercetată, ipoteza, argumentele, structura tezei, sinteza principalelor capitole și a concluziilor și o selecție a celor mai importante titluri din bibliografie. Rezumatul trebuie să fie între 350-500 cuvinte (fără bibliografie).

e) Teza de doctorat și rezumatul vor fi listate în două exemplare. Teza va fi legată prin compactare. Atât teza cât și rezumatul vor fi predate și în format digital (DVD).

Metodologie

a) Disertația analizează tema propusă conform unor metode bine stabilite, din perspectivă sistematică, hermeneutică, istorică, filologică, practică sau comparativă, în funcție de tematica explorată. Unele teme implică aplicarea mai multor metode sau necesită o abordare interdisciplinară.

b) Metodele utilizate și perspectivele de abordare trebuie descrise detaliat în introducerea tezei. Aceasta trebuie să precizeze modelul hermeneutic și tipul abordării exegetice, metodele istorice, modelele sociologice și tipul analizei statistice, tipul metodelor catehetice etc.

Aspecte formale ale redactării tezei de doctorat

a) Dimensiunile tezei de doctorat depind de tema cercetată, fiind în general între 250- 300 pagini. În cazuri speciale, pentru teze de peste 300 pagini este nevoie de acordul scris, motivat al conducătorului de doctorat. Pentru anexe și lista abrevierilor nu există o limită privind numărul de cuvinte, dar este nevoie de discernământ pentru a introduce doar anexe cu adevărat relevante (documente de arhivă, copii după manuscrise sau papirusuri, chestionare, protocoale etc.).

b) Paginile vor avea format A4, cu margini de 3 cm stânga și 2,5 cm sus, jos și dreapta. Spațierea textului se face la 1,5 rânduri, primul rând fiind aliniat cu 1cm. Textul tezei va fi redactat cu caractere

Times New Roman 12,5, notele de subsol cu Times New Roman 10. Notele de subsol se inserează și se numerotează automat. Numerotarea poate fi continuă sau reîncepută la fiecare capitol nou.

c) Citatele mai scurte de trei rânduri se includ în textul principal între ghilimele, cele mai lungi de trei rânduri se formatează ca paragraf separat Times New Roman 11, indentare 1 cm stânga și dreapta, spațiu 6 p înainte și după paragraf.

Referințele bibliografice: notele de subsol și bibliografia

a) Referințele la lucrările de orice natură utilizate în cursul elaborării tezei se vor menționa cu exactitate și maximă corectitudine. Acestea includ autorul, titlul lucrării, alte date de identificare ale cărții sau studiului (editura, locul și anul apariției în cazul cărților, editorii, titlul volumului, locul și anul apariției și paginile în cazul studiilor în volume colective, titlul revistei, numărul, anul apariției, paginile, în cazul studiilor din reviste). În note trebuie să fie menționate lucrări ale autorului discutate în text, nu surse secundare. Notele pot servi și discutării unor aspecte particulare, legate mai puțin direct de subiectul principal.

b) Datele bibliografice de identificare (autor, titlu, revistă sau volum, locul și anul publicării etc.) trebuie menționate și în cazul surselor preluate de pe internet, acestea fiind urmate de url și data accesării.

c) Bibliografia include toate lucrările și resursele utilizate în cursul elaborării tezei. Sunt menționate mai întâi sursele primare (ediții biblice, surse patristice, documente istorice, de arhivă, opere ale teologilor medievali, ale reformatorilor etc.), apoi literatura secundară. Lucrările vor fi listate în ordine alfabetică, după numele de familie al autorului.

Limba tezei de doctorat

Teza de doctorat poate fi elaborată în limbile de predare ale universității (română, maghiară, germană), respectiv în limbi de circulație internațională (engleză, franceză sau italiană, după caz), conform contractului de studii doctorale, întocmit între IOSUD, conducătorul de doctorat și studentul-doctorand. În cazul limbilor de circulație internațională va trebui consultat în prealabil conducătorul de doctorat.

Limbajul tezei de doctorat

a) Teza de doctorat va fi elaborată într-un limbaj academic, cu folosirea precisă a termenilor de specialitate. Textul trebuie să fie clar, corect din punct de vedere gramatical și ortografic. Nu se pot accepta teze cu greșeli de gramatică, ortografie sau de tipar.

b) Se vor exclude stereotipiile de gen, etnice, rasiale, sau referirea ofensatoare la persoanele cu dizabilități. Ori de câte ori este posibil, se va folosi limbajul inclusiv de gen (fără a modifica textele folosite).

4. Evitarea plagiatul

a) Plagiatul reprezintă însușirea ideilor, raționamentelor, argumentelor, textelor altor autori integral sau parțial, fără creditarea surselor, prin omiterea menționării autorului sau insuficienta referire la acesta, prin copiere, parafrazare, traducere, neindicarea citării prin ghilimele sau editarea corespunzătoare a paragrafului, cu păstrarea ordinii paragrafelor sursei sau schimbarea ordinii. Prin plagiat autorul prezintă ideile și textele preluate din alte surse ca fiind proprii.

b) Proveniența ideilor folosite sau a textelor preluate literal, parafrazate sau traduse va fi indicată fără excepții în notele de subsol și în bibliografie. În caz contrar se face vinovat de plagiat. Folosirea internetului nu este o excepție, orice resurse fiind obligatoriu atribuite autorilor iar proveniența acestora trebuie indicată în mod clar (cf. indicațiilor de la punctul II.3.4).

c) Sursele trebuie citate exact de la primele versiuni ale tezei, pentru confuzia în versiunile ulterioare și pentru a evita omiterea ulterioară a autorului. Trebuie evitate pe de altă parte citatele excesive, repetate, în care contribuția proprie se limitează la frazele de legătură dintre citate. Pasajele parafrazate trebuie de asemenea atribuite în mod clar autorului în notele de subsol.

d) Responsabilitatea pentru folosirea corectă a surselor și evitarea plagiatului revine în primul rând studentului-doctorand. Conducătorul de doctorat trebuie să asigure studentului- doctorand o îndrumare profesională, cu atenție la aspectele metodologice și etice. În cazul abaterilor de la normele de conduită profesională, inclusiv a plagiatului, studentul-doctorand și conducătorul de doctorat răspund conform prevederilor art 170 al Legii 1/2011.

e) Susținerea publică a tezei de doctorat va avea loc doar după verificarea acesteia printr-un soft anti-plagiat recunoscut de universitate și interpretarea rezultatelor acestuia de către conducătorul de doctorat. Studentul-doctorand va semna o declarație de originalitate pe proprie răspundere.

III. STANDARDELE EVALUĂRII TEZEI DE DOCTORAT

1. Considerații generale

1) Teza de doctorat este o lucrare științifică originală elaborată de către studentul- doctorand în cursul studiilor universitare de doctorat, în urma cercetării tematicii alese, și constituie raportul final al realizării și valorificării proiectului de cercetare științifică și se elaborează conform cerințelor domeniului teologie, menționate în capitolul privind Metodologia și standardele elaborării tezei de doctorat.

2) Teza de doctorat trebuie să urmărească obținerea unor date cu real impact în cercetarea domeniului.

2. Relevanța științifică a tezei de doctorat

1) Teza de doctorat trebuie să aibă următoarele valențe:

- să se încadreze în preocupările de cercetare științifică din țară și străinătate;
- să fie de actualitate;
- să fie oportună;
- să prezinte importanță teoretică și relevanță practică;

3) Evaluarea competențelor autorului în realizarea cercetării științifice se evaluează ținând seama de:

- capacitatea de aplicare a cunoștințelor din domeniu, ale principiilor unei cercetări științifice de calitate și respectarea principiilor eticii cercetării științifice;
- abilitățile de documentare și valorificare a lucrărilor științifice;
- capacitatea de identificare, formulare și soluționare a problemelor de cercetare;
- capacitatea de analiză critică a informațiilor din literatura de specialitate;
- stăpânirea metodelor de cercetare;
- după caz, cunoștințele privind managementul proiectelor de cercetare;

4) Relevanța științifică a tezei de doctorat reprezintă cel mai important criteriu al evaluării.

3. Originalitatea tezei de doctorat

1) Teza de doctorat trebuie să fie o lucrare științifică originală, elaborată conform metodologiei cercetării științifice, riguroasă și consistentă în contextul literaturii de specialitate naționale și internaționale, care aduce contribuții originale la cercetarea științifică din domeniu, realizată cu acuratețe metodologică.

2) Studentul-doctorand își asumă responsabilitatea pentru corectitudinea datelor și rezultatelor prezentate în teză și respectarea standardelor de calitate și eticii profesionale.

3) Conducătorul de doctorat răspunde împreună cu autorul tezei de respectarea standardelor de calitate și a normelor eticii profesionale, inclusiv de asigurarea originalității.

4) În cazul unor fraude academice, al încălcării eticii universitare sau al unor abateri de la buna conduită în cercetarea științifică, inclusiv al plagiatului, studentul-doctorand și conducătorul de doctorat răspund în condițiile legii, potrivit prevederilor art. 170 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

4. Validarea științifică a rezultatelor

1) Teza de doctorat trebuie să completeze literatura de specialitate, și să conțină rezultate recunoscute care vor fi validate prin publicarea acestora în reviste și volume de specialitate din țară și din străinătate. Teza de doctorat nu va fi publicată înainte de susținerea publică a tezei. Sunt indicate însă publicații parțiale în cursul finalizării tezei de doctorat.

2) Principalele modalități de validare științifică a rezultatelor sunt:

a) lucrări științifice în reviste de specialitate (ISI, ERIH, alte baze de date internaționale, recunoscute CNCS);

b) comunicări prezentate la manifestări științifice organizate de instituții de învățământ superior, asociații naționale / internaționale ale doctoranzilor, societăți profesionale naționale și internaționale (congrese, conferințe, simpozioane, întâlniri științifice, care au ca obiectiv valorificarea activității de cercetare);

c) contracte de cercetare

d) rapoarte de cercetare.

5. Evaluarea tezei de doctorat și acordarea calificativelor

1) Teza de doctorat va fi depusă la Școala Doctorală Religie, Cultură, Societate în forma finală în vederea evaluării, cu cel puțin trei luni înainte de data preconizată a susținerii publice a tezei, printată și în format electronic, pentru a putea fi înaintată membrilor comisiei de doctorat.

2) Membrii comisiei de doctorat vor fi selectați cu grijă dintre specialiști recunoscuți în domeniu, cu interese de cercetare cât mai apropiate de tema tezei de doctorat.

3) Președintele comisiei de doctorat va solicita în scris membrilor comisiei de doctorat elaborarea unui raport de evaluare. Referatul va include evaluarea explicită a relevanței temei cercetate, a gradului de originalitate a tezei, a cunoașterii literaturii de specialitate, și cel puțin două întrebări pertinente pe care le va adresa candidatului în cursul susținerii publice a tezei. Raportul de evaluare

va fi obiectiv, critic, și nu se va rezuma la descrierea structurii tezei și la remarci elogioase la adresa studentului-doctorand.

4) Membrii comisiei de doctorat nu vor comunica raportul de evaluare și întrebările studentului-doctorand.

5) Școala doctorală va elabora un model de raport de evaluare, cu referire exactă la standardele de calitate, care să includă un barem pentru aprecierea cât mai exactă a tezei.

6) Pe baza lecturii și evaluării tezei de doctorat de către membrii comisiei de doctorat, a susținerii publice a tezei de doctorat și ținând seama de rapoartele de evaluare, comisia de doctorat deliberează asupra calificativului pe care urmează să-l acorde tezei de doctorat.

7) Fiecare membru al comisiei de doctorat acordă câte un calificativ. Se pot atribui calificativele Excelent, Foarte bine, Bine, Satisfăcător sau Nesatisfăcător. Calificativul care a întrunit majoritatea absolută a voturilor exprimate de membrii comisiei devine adoptat de comisie. În procesul-verbal al ședinței de susținere a tezei de doctorat se consemnează calificativul acordat de fiecare membru al comisiei de doctorat și cel stabilit de comisie în urma votului. De regulă, într-un an universitar, calificativul Excelent se acordă pentru maximum 15 dintre studenți-doctoranzi, care obțin titlul de doctor la UBB. Calificativul Excelent este rezervat tezelor de doctorat excepționale, care abordează teme de importanță majoră, de mare actualitate, cu un grad foarte ridicat de originalitate, care contribuie în mod inechivoc la cercetarea internațională. Relevanța internațională poate fi confirmată prin susținerea a două comunicări la conferințe internaționale într-o limbă de circulație internațională, și/sau de acceptarea spre publicare a două studii ISI sau ERIH, toate legate în mod direct de tema tezei de doctorat, sau calitatea de coordonator al unui proiect de cercetare.

a) Calificativul Foarte bine se acordă tezelor de doctorat originale, ale căror rezultate și concluzii au o relevanță regională pentru domeniul de cercetare. Aceste calități au fost demonstrate printr-o comunicare la o manifestare științifică internațională sau două conferințe regionale, și/sau acceptarea spre publicare în două reviste BDI altele decât ISI și ERIH și/sau sunt membri într-un proiect de cercetare unde au publicat rapoarte de cercetare.

b) Calificativul Bine se acordă tezelor de doctorat care respectă standardele de calitate, au o contribuție relativ ridicată la cunoașterea domeniului respectiv, cu o relevanță mai degrabă locală. Rezultatele cercetării au fost prezentate la simpozioane locale, la manifestări științifice organizate de asociații naționale ale doctoranzilor și/sau au rezultat într-un studiu recunoscut CNSCB.

c) Calificativul Satisfăcător se acordă tezelor de doctorat care sunt considerate acceptabile deoarece au dezvoltat tematica propusă, dar prezintă unele deficiențe privind standardele de calitate, originalitatea, gradul de aprofundare a temei, metodele folosite sau rezultatele obținute. Autorul nu are publicații în reviste recunoscute legate de tema tezei de doctorat.

d) Calificativul Nesatisfăcător se acordă tezelor de doctorat cu deficiențe serioase în ce privește standardele de calitate, originalitatea, gradul de aprofundare a temei, metodele folosite sau rezultatele obținute, și/sau au manifestat abateri de la principiile eticii cercetării științifice, inclusiv prin plagiat.

8) Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerințele prevăzute în programul individual de cercetare științifică și teza de doctorat a primit unul dintre calificativele Excelent, Foarte bine, Bine

sau Satisfăcător, comisia de doctorat propune acordarea studentului-doctorand titlul de doctor. Această propunere se înaintează Institutului de Studii Doctorale pentru a fi validate de către CNATDCU.

9) În cazul atribuirii calificativului Nesatisfăcător, comisia de doctorat va preciza elementele de conținut ale tezei de doctorat care trebuie refăcute sau completate, teza urmând a fi resuștinută public în fața aceleiași comisii de doctorat în cadrul unui termen stabilit de comisie. În vederea organizării acestei resuștineri publice a tezei de doctorat, studentul- doctorand va achita taxa pentru susținerea tezei de doctorat stabilită de Senatul Universității Babeș-Bolyai pentru anul universitar în care are loc resuștinerea. Dacă, în urma resuștinerii, comisia acordă tot calificativul Nesatisfăcător, nu se acordă titlul de doctor si studentul- doctorand este exmatriculat.

10) Dacă un membru al comisiei de doctorat identifică în cadrul evaluării tezei de doctorat, anterior susținerii publice sau în cursul acesteia, abateri de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară, inclusiv plagiatul (definit mai sus), confecționarea de rezultate sau înlocuirea rezultatelor cu date fictive, membrul comisiei de doctorat este obligat să ia următoarele măsuri: a) să notifice toți membri comisiei de doctorat privind abaterile și să propună acordarea calificativului Nesatisfăcător. b) să sesizeze comisia de etică a Universității Babeș-Bolyai pentru a analiza si soluționa cazul, inclusiv prin exmatricularea studentului-doctorand, potrivit art. 306- 310 si 318-322 din Legea Educației Naționale nr. 1/2011 si prevederilor Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică si inovare, cu modificările si completările ulterioare.

11) Hotărârile comisiei de doctorat se comunică auditoriului de la ședința publică de susținere a tezei de doctorat de către președintele comisiei de doctorat.

Această metodologie a fost elaborată cu utilizarea următoarelor surse:

de-Miguel, Mario, The Evaluation of Doctoral Thesis. A Model Proposal, RELIEVE 16.1 (2010) 1-17. http://www.uv.es/RELIEVE/v16n1/RELIEVEv16n1_4.htm.

Eco, Umberto, Come si fa una tesi di laurea. Le materie umanistiche, Bonpiani, Milano, 1977, repr. 2001. Hjortshoj, Keith, Writing from A to B. A Guide to Completing the Dissertation Phase of Doctoral Studies, Cornell University Graduate School, 2010,

https://gradschool.cornell.edu/sites/gradschool.cornell.edu/files/field_file/WritingAB_WEB.pdf
Indiana University, Bloomington, Plagiarism: What It is and How to Recognise and Avoid It, <http://www.indiana.edu/~wts/wts/plagiarism.html>.

Katholieke Universiteit Leuven, Faculty of Theology and Religious Studies, Guidelines for the Composition of Essays, Master's Theses, Research Master's Theses and Dissertations, 10th rev. ed., 2013-2014, <https://theo.kuleuven.be/en/student-programmes-docs/guidelines-2013-2014.pdf>.

Toronto School of Theology, Graduate Centre for Theological Studies, Graduate Conjoint Degree Handbook, 2015-2016,

http://www.tst.edu/sites/default/files/Conjoint_Degree_Handbook_2015.08.pdf

Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, Facultatea de Istorie și Filosofie, Școala Doctorală de Filosofie, Ghid pentru redactarea tezei de doctorat,

http://hiphi.ubbcluj.ro/Public/File/Scoli_doctorale/Ghid.pdf.

Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, Facultatea de Teologie Reformata și de Pedagogie Muzicală, Școala Doctorală Ecumene, Ghid pentru redactarea tezei de doctorat, http://ecumene.rt.ubbcluj.ro/ro/Metodologie_teza.pdf

Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten, The Netherlands Code of Conduct for Academic Practice Principles of Good Academic Teaching and Research, The Hague, 2004, revised 2014.

[http://www.vsnu.nl/files/documenten/Domeinen/Onderzoek/The_Netherlands_Code%20of_Conduct_for_Academic_Practice_2004_\(version2014\).pdf](http://www.vsnu.nl/files/documenten/Domeinen/Onderzoek/The_Netherlands_Code%20of_Conduct_for_Academic_Practice_2004_(version2014).pdf)

Lista abrevierilor principalelor reviste, colecții și dicționare din domeniul teologiei

Abrevierile standard ale principalelor reviste, colecții și dicționare din domeniul teologiei pot fi regăsite în volumul ce conține indexul abrevierilor (Abkürzungsverzeichnis) al Theologische Realenzyklopädie (1976, 2 1992, reprint 2010, care poate fi consultat în biblioteca Centrului de Studii Biblice), în ultima ediție a Lexikon für Theologie und Kirche, în lista abrevierilor din Elenchus bibliographicus al revistei Biblica, sau în SBL Handbook of Style.

Cele mai importante abrevieri se regăsesc mai jos:

Reviste

- AAS Acta Apostolicae Sedis
- AHC Annuarium Historiae Conciliorum
- AHP Archivum Historiae Pontificiae
- ALW Archiv für Liturgiewissenschaft
- AnBoll Analecta Bollandiana
- ASS Acta Sanctae Sedis
- ATR Anglican Theological Review
- BEQ Business Ethics Quarterly
- Bib Biblica
- BiE Bioethics
- BJRL Bulletin of the John Rylands University Library of Manchester
- BLE Bulletin de littérature ecclésiastique
- BS Bibliotheca Sacra
- BTB Biblical Theology Bulletin BuE Business Ethics
- CBQ Catholic Biblical Quarterly
- CHR Catholic Historical Review
- DSD Dead Sea Discoveries
- EE Environmental Ethics
- EP Ethical Perspectives
- ETHL Ephemerides Theologicae Lovanienses

- ETR Études théologiques et religieuses
EvT Evangelische Theologie
ExpT The Expository Times
FZPT Freiburger Zeitschrift für Philosophie und Theologie
HCR Hastings Center Report
HThR Harvard Theological Review
IKZ Internationale kirchliche Zeitschrift
IThQ Irish Theological Quarterly
JAAR Journal of the American Academy of Religion
JAC Jahrbuch für Antike und Christentum
JAEE Journal of Agricultural and Environmental Ethics
JBE Journal of Business Ethics
JBL Journal of Biblical Literature
JEH Journal of Ecclesiastical History
JET Journal of Empirical Theology
JME Journal of Medical Ethics
JR The Journal of Religion
JRE Journal of Religious Ethics
JSJ Journal for the Study of Judaism
JSNT Journal for the Study of the New Testament
JSOT Journal for the Study of the Old Testament
JTS The Journal of Theological Studies
KD Kerygma und Dogma
LS Louvain Studies
LTP Laval théologique et philosophique
MSR Mélanges de science religieuse
MThZ Münchener theologische Zeitschrift
NRT Nouvelle revue théologique
NT Novum Testamentum
NTS New Testament Studies
NTT Nederlands theologisch tijdschrift
NZMW Neue Zeitschrift für Missionswissenschaft
NZST Neue Zeitschrift für systematische Theologie und Religionsphilosophie
OCP Orientalia Christiana Periodica
OGE Ons Geestelijk Erf
OTE Old Testament Essays
QL Questions liturgiques – Studies in Liturgy
RB Revue Biblique [Internationale]
RBén Revue bénédictine
RBPH Revue belge de philologie et d'histoire

RET Revista española de teología
RevSR Revue des sciences religieuses
RHE Revue d'histoire ecclésiastique
RHEF Revue d'histoire de l'Église de France
RHPR Revue d'histoire et de philosophie religieuses
RHR Revue de l'histoire des religions
RPL Revue philosophique de Louvain
RQ Römische Quartalschrift für christliche Altertumskunde und Kirchengeschichte
RdQ Revue de Qumrân
RSPT Revue des sciences philosophiques et théologiques
RSR Recherches de sciences religieuses
RTAM Revue de théologie ancienne et médiévale
RThom Revue Thomiste
RTL Revue théologique de Louvain
RTP Revue de théologie et de philosophie
RTPM Recherches de théologie et de philosophie médiévales
SBLSP Society of Biblical Literature Seminar Papers
SM Studia Moralia
SNTU Studien zum Neuen Testament und seiner Umwelt
StZ Stimmen der Zeit
TDig Theology Digest
ThPh Theologie und Philosophie
ThLZ Theologische Literaturzeitung
TPQ Theologisch-praktische Quartalschrift
ThQ Theologische Quartalschrift
ThRev Theologische Revue
TRu Theologische Rundschau
TS Theological Studies
TThZ Trierer theologische Zeitschrift
TvL Tijdschrift voor Liturgie
TvT Tijdschrift voor Theologie
TZ Theologische Zeitschrift
USQR Union Seminary Quarterly Review
VigChr Vigiliae Christianae
VT Vetus Testamentum
ZAW Zeitschrift für die alttestamentliche Wissenschaft
ZKG Zeitschrift für Kirchengeschichte
ZKT Zeitschrift für katholische Theologie
ZMRW Zeitschrift für Missionswissenschaft und Religionswissenschaft
ZNTG Zeitschrift für Neuere Theologiegeschichte

- ZNW Zeitschrift für die neutestamentliche Wissenschaft und die Kunde der älteren Kirche
ZRGG Zeitschrift für Religions- und Geistesgeschichte
ZTK Zeitschrift für Theologie und
Kirche **Colecții și ediții de texte**
CCEO Codex Canonum Ecclesiarum Orientalium
CChr Corpus Christianorum
CChr CM Continuatio Mediaevalis
CChr SG Series Graeca
CChr SL Series Latina
CIC Codex Iuris Canonici
CPG Maurits Gerard, Clavis Patrum Graecorum
CPL Eligius Dekkers, Clavis Patrum Latinorum
CSCO Corpus Scriptorum Christianorum Orientalium
CSEL Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum
DH Heinrich Denzinger, Peter Hünermann, Helmut Hoping, Enchiridion symbolorum
definitionum et declarationum de rebus fidei et morum: Kompendium der
Glaubensbekenntnisse und kirchlichen Lehrentscheidungen, Lateinisch -Deutsch
DS Henricus Denzinger & Adolfus Schönmetzer (eds.), Enchiridion symbolorum, definitionum
et declarationum de rebus fidei et morum
GCS Die Griechischen Christlichen Schriftsteller der ersten drei Jahrhunderte
HDG Handbuch der Dogmengeschichte
MANSI Giovanni Domenico Mansi (ed.), Sacrorum conciliorum nova et amplissima collectio
PG Patrologia Graeca [= Jacques-Paul Migne, ed., Patrologiae cursus completus. Series Graeca]
PL Patrologia Latina [= Jacques-Paul Migne, ed., Patrologiae cursus completus. Series Latina]
SC Sources chrétiennes
WA D. Martin Luthers Werke. Kritische Gesamtausgabe
Enciclopedii și dicționare
ABD The Anchor Bible Dictionary
DACL Dictionnaire d'archéologie chrétienne et de liturgie
DBS Dictionnaire de la Bible. Supplément
DCH The Dictionary of Classical Hebrew
DDC Dictionnaire de droit canonique
DHGE Dictionnaire d'histoire et de géographie ecclésiastiques
DSp Dictionnaire de spiritualité ascétique et mystique
DTC Dictionnaire de théologie catholique
EKL Evangelisches Kirchenlexikon
HALOT The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament
IDB The Interpreter's Dictionary of the Bible
LCM Lexikon der christlichen Moral
LThK Lexikon für Theologie und Kirche

NCE New Catholic Encyclopedia
NDCEPT New Dictionary of Christian Ethics and Pastoral Theology
NIDOTE New International Dictionary of Old Testament Theology and Exegesis
ODCC The Oxford Dictionary of the Christian Church
RAC Reallexikon für Antike und Christentum
RGG [Die] Religion in Geschichte und Gegenwart
TDNT Theological Dictionary of the New Testament
TRE Theologische Realenzyklopädie
TWAT Theologisches Wörterbuch zum Alten Testament
TWNT Theologisches Wörterbuch zum Neuen Testament

Serii

ANL Annua Nuntia Lovaniensia
ANRW Aufstieg und Niedergang der römischen Welt
ATANT Abhandlungen zur Theologie des Alten und Neuen Testaments
BETL Bibliotheca Ephemeridum Theologicarum Lovaniensium
BRHE Bibliothèque de la Revue d'histoire ecclésiastique
BWANT Beiträge zur Wissenschaft vom Alten und Neuen Testament
BZAW Beiheft zur Zeitschrift für die alttestamentliche Wissenschaft
BZNW Beiheft zur Zeitschrift für die neutestamentliche Wissenschaft
CBQMS Catholic Biblical Quarterly Monograph Series
FRLANT Forschungen zur Religion und Literatur des Alten und Neuen Testaments
JSNTSS Journal for the Study of the New Testament Supplement Series
JSOTSS Journal for the Study of the Old Testament Supplement Series
LQF Liturgiewissenschaftliche Quellen und Forschungen
LTPM Louvain Theological and Pastoral Monographs
MHP Miscellanea Historiae Pontificiae
QD Quaestiones disputatae
SANT Studien zum Alten und Neuen Testament
SBLDS Society of Biblical Literature Dissertation Series
SBS Stuttgarter Bibelstudien
SNTA Studiorum Novi Testamenti Auxilia
SNTS MS Society for New Testament Studies Monograph Series
SUNT Studien zur Umwelt des Neuen Testaments
TANZ Texte und Arbeiten zum neutestamentlichen Zeitalter
TU Texte und Untersuchungen zur Geschichte der altchristlichen Literatur
WMANT Wissenschaftliche Monographien zum Alten und Neuen Testament
WUNT Wissenschaftliche Untersuchungen zum Neuen Testament

Comentarii biblice

AB The Anchor Bible
ANTC Abingdon New Testament Commentaries

AOTC Abingdon Old Testament Commentaries
ATD Das Alte Testament Deutsch
EKK AT Evangelisch-katholischer Kommentar zum Alten Testament
EKK NT Evangelisch-katholischer Kommentar zum Neuen Testament
HCOT Historical Commentary on the Old Testament
HNT Handbuch zum Neuen Testament
HTKNT Herders Theologischer Kommentar zum Neuen Testament
ICC The International Critical Commentary
KEK Kritisch-exegetischer Kommentar über das Neue Testament
KNT Kommentar zum Neuen Testament
NICNT The New International Commentary on the New Testament
NICOT The New International Commentary on the Old Testament
NIGTC New International Greek Testament Commentary
NJBC New Jerome Biblical Commentary
OTL/NTL Old/New Testament Library
ÖTKNT Ökumenischer Taschenbuchkommentar zum Neuen Testament
THKNT Theologischer Handkommentar zum Neuen Testament
WBC Word Biblical Commentary